

Катунари.

Ц. Церковски.

Край Росица,
Въ долъ трѣвисти,
Стърчатъ върби
Гжстолести;

Подъ върбитъ
Катунъ зѣе,
Край катуна
Огънь грѣе,

До ~~огъня~~
Голи ~~власъ~~
Потикнати
Сиромаси,

По срѣда имъ
Черибаша, —
Съ дълъгъ чубукъ
Тютюнъ пуши.

Пуши, клюма, —
Не поглежда,
Жално дума
И нарежда:

Ой-ви вази
Катунари, —
Коритари,
Копанари, —

Цѣло лѣто
Топоръ биемъ:
Купуваме,
Кяруваме, —

Дѣ ви сега
Кяроветъ,
Да изплатимъ
Кириитъ,

Да изкупимъ
Пасбището,
да заградимъ
Градището,

Да заселимъ
Влашко село:
Коритарско,
Копанарско...

Сгледаха се
Катунари, —
Коритари,
Копанари

Свиха вѣжди
Намръщено,
Продумаха
Нажалено: